

Nro. 100.

1815.

GAZETA WIELKIEGO XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

w Sobotę dnia 16go Grudnia.

Z Berlina dnia 12. Grudnia.

Dzisiejsze gazety zawierają następujący

TRAKTAT

między *Prussami* i ich Sprzymierzeńcami z iedney, a *Francyą* z drugiej strony,

podpisany w Paryżu dnia 20. Listopada 1815.

W I M I E

Przenajświętszey i Nierozdzielney Trojcy!

Sprzymierzone mocarstwa, skutkiem swych połączonych usiłowań i swego oręża, oswobodziły *Francyą* i *Europę* od przystożeń, któremi obdawie przez ostatni zamach *Napoleona Bonapartego*, oraz przez zjawione znowu w *Francyi* rewolucyjne systema dla nadania temuż zamachowi postępu, zagrożone były. Dziś, teraz mocarstwa z N. Królem Chrześciańskim życzenie, ażeby przez

nienadwergżone utrzymanie powagi Królewskiej i nadanie nowej dzielności Ustawie Konstytucyjney, ustalić przywrócony szczęśliwie w *Francyi* porządek rzeczy, i wskrzesić między *Francyą* i iey sąsiadami stosunki zobopólnego zaufania i przychylności, którym nieszczęśne skutki rewolucyi i systemu zabobrowego przez tak długi czas na przeszkodzie stały,

Przekonani, iż ten ostatni cel inaczej osiągnionym być nie może, iak tylko przez rozporządzenie, mogące im zapewnić sprawiedliwą indemnizacyą za przeszłe czasy i gruntowną rekompensacyą przyszłości, wzięli, za zacięciem się z N. Królem Francuzkim, na uwagę środki, przez które owe rozporządzenie uskutecznióm być może, a przekonawszy się, iż mocarstwa ani ziemią, ani gotowizną dostatecznie wynagrodzonemi być nie mogą bez nadwergżenia jednego lub dru-

giego głównego interessu *Francyi*, i że przyzwoliciey iest, oba te środki iednym pogodzie sposobem, któryby tyh dwom zapobiegł uacerhkóm, postanowili NN. Monarchowie w niniejszych układach trzymać się teyże zasady. Porozumiawszy się także względem koniecznego utrzymywania przez czas nieiaki, w przygranicznych prowincyach Francuzkich, pewney liczby woysk sprzymierzonych, ułożyli się, rozmaite dyspozycye, na powyższych opierające się posadach, w ieden ostateczny zebrać traktat.

W tym zamiarze i końcem ułożenia, warowania i podpisania rzeczonego traktatu, N. Król Pruski i Jego Sprzymierzeńcy z iedney strony, a N. Król Francyi i Nawarry z drugiej strony, mianowali Pełnomocników, iako to:

N. Król Pruski, Xięcia *Hardenberga*, Swego Kanclerza Stanu, i

Barona *Karola Wilhelma Humboldt*, Swego Ministra Stanu i t. d.;

a N. Król Francyi i Nawarry, Xięcia *Richelieu*, Swego Ministra, Sekretarza stanu spraw zagranicznych i t. d.

Którzy po wymianie swych pełnomocnictw w przyzwoliciey znalezionych formie, podpisali następujące artykuły:

Artykuł I. Granice *Francyi* są te same, iak były w roku 1790, prócz odmian niniejszym artykułem oznaczonych:

1) Na granicy północney pozostaie linia demarkacyina, traktatem Paryzkim ustanowiona, aż do punktu przeciwległego *Quievrain*; ztamtąd ciągnie się dawnymi granicami prowincyi Niderlandzkich, *Leodium*, i Xięstwa *Bouillon*, iak też w roku 1790 istniały, w ten sposób, iż wpadające okregi *Philippeville* i *Marienburg*, z twierdzami tegoż nazwiska, wraz z całym Xięstwem *Bouillon*, za obwodem granicy Francuzkiey pozostaia. Od *Villers* przy *Orval* (gdzie się granica rozdziela między Departamentem Arden-

nów i W. Xięstwem *Luxemburg*) aż do *Perle*, na wielkim gościńcu od *Thionville* do *Trewiru*, pozostaie linia w Traktacie Paryzkim opisana. Od *Perle* snie się przez *Lannsdorf*, *Wallwick*, *Schardorf*, *Niederweiling*, *Pallweiler*, (tak iż wszystkie te wsie z swemi parafiami przy *Francyi* pozostaia) aż do *Houvre*, a potem ciągnie się granicami byłego Xięstwa *Saarbrücken*, w tym sposobie, iż *Saarlouis* i rzeka *Saar* z położonemi na prawey stronie oznaczoney wyłiniłi wsiami i ich parafiami za obwodem granicy Francuzkiey pozostaia. Od granic byłego Xięstwa *Saarbrücken* pozostaie ta sama linia demarkacyina, która teraz Niemcy od Departamentów *Mozeli* i Dolnego *Renu* oddziela, aż do rzeki *Lauter*, która odtąd aż do swego uścia w *Ren*, granicę stanowi. Cała przestrzeń na lewym brzegu rzeki *Lauter*, wraz z twierdzą *Landau*, wciela się do Niemiec. Jednakże miasto *Weissenburg*, przez które taż rzeka płynie, pozostaie całkiem przy *Francyi*, z obwodem nie więcey, iak tysiąc Francuzkich sążni na lewym brzegu rzeki *Lauter* wynoszącym, który przez mianować się maiącą Kommissyą graniczną bliżej oznaczonym zostanie.

2) Od uścia rzeki *Lauter* i podłużnie Departamentów dolnego *Renu*, górnego *Renu*, *Doub* i *Jura*, pozostaia granice wedle obmowy traktatu Paryzkiego; nizina *Renu* stanowi ścianę graniczną między *Francyą* a Niemieckimi państwami; własność zaś wysp, tak iak wedle nowego znalezienia koryta tey rzeki ustanowioną będzie, pozostanie niezmienną, wbrew zmianom, iakieby czasem w rzeczonym korycie zayść mogły. Wysokie układające się mocarstwa wyznaczają w przeciagu trzech miesięcy Kommissarzów z obydwóch stron, w celu zaięcia się tym przedmiotem. Połowa mostu między *Strasburgiem* i *Kehl* należebć ma do *Francyi*, a druga połowa do Wielkiego Xięstwa *Baden*skiego.

3) Końcem zrobienia bezpośredniego związku między Kantonem Genewskim a Szwajcaryą, część krainy *Gex*, granicząca na wschód z Genewskiem ieziorom, na południe z Kantonem Genewskim, na północ z Kantonem *Wadt*, a na zachód z linią, wieś *Kolley*, *Bassy* i *Meyrin* obejmującą, ma być w tym sposobie konfederacyi Helweckiej odstępioną i z Kantonem Genewskim złączoną, iż wieś *Ferney* przy *Francyi* pozostanie. Francuzka linia celna wychodzić ma zachodnio od *Jura*, tak iż cała kraina *Gex* zewnątrz tej linii pozostanie.

4) Od granic kantonu Berneńskiego aż do morza śródziemnego, pozostaje linia demarkacyjna, która w roku 1790 *Francya* od *Sabaudyi* i hrabstwa *Nizsa* oddzielała. Przywrócone traktatem r. 1814 stosunki między *Francya* a Xięstwem *Monaco* ustają na zawsze, a te same stosunki nastaną między rzeczonem Xięstwem a Królem Sardyńskim.

5) Wszystkie terytoria i okręgi, zajęte obwodem granic Francuzkich, iak takowe niniejszym artykułem są oznaczone, pozostają z *Francya* złączone.

6) Wysokie układające się mocarstwa, w przeciągu trzech miesięcy po podpisaniu tego traktatu, mianować będą Kommissarzy końcem uregulowania granic między zobopólnymi krajami, a po ukończonej tej czynności sporządzone będą mapy i wystawione słupy graniczne, końcem oznaczenia granic na wszystkich punktach.

Artykuł II. Twierdze i okręgi, które wedle obmowy poprzedzającego artykułu nie należą odtąd do *Francyi*, wydane być mają mocarstwu sprzymierzonym do dalszego rozporządzenia, a to w terminach artykułem tym przyłączonej do niniejszego traktatu konwencyi wojskowej oznaczonych, a N. Król *Francyi* rzeka się na zawsze, za siebie, swych successorów i następców, wszelkich praw władztwa i własności do tychże twierdz i okręgów.

Artykuł III. Zważając, iż warownie *Huningi* były każdego czasu przedmiotem obawy dla miasta *Bazylei*, zaczęły wysokie umawiające się mocarstwa, chcąc dać Konfederacyi Helweckiej nowy dowód swej przychylności i pieczy, ugodziły się na to, ażeby warownie twierdzy *Huningi* zostały zburzone, a rząd Francuzki zobowiązuje się z takież pobudki, iż ich nigdy nieprzywróci, i że w odległości mniej niż trzech mil Francuzkich od miasta *Bazylei*, nie każe zakładać żadnych nowych warowni.

Neutralność *Szwajcaryi* rozciąga się na przestrzeń kraju z północnej strony linii, idącej od *Ugine*, w co się też miasto liczy, na południe ieziora *Annecy*, przez *Faverge* aż do *Lecheraine*, a ztamtąd ku iezioru *Bourget* aż do *Rony*, i wprawdzie w takim sposobie, iak takowa 92gim artykułem ostatniego aktu Kongressu Wiedeńskiego na prowincye *Chablais* i *Faucigny* rozciągnięta została.

Artykuł IV. Część przyrzczonego mocarstwu sprzymierzonym ze strony *Francyi* wynagrodzenia gotowizną, ustanawia się na siedmset millionów franków. Sposób i termina wypłaty, tudzież rękoymie tej summy, oznaczone będą odrębną Konwencyą, która mieć będzie taką moc i ważność, iak gdyby w niniejszym traktacie dosłownie zamieszczoną była.

Artykuł V. Gdy stan niespokojności i zaburzenia, którego skutki *Francya*, po tak gwałtownych wstrząśnieniach, a mianowicie po ostatniej klęsce, pomimo oycowskich zamiarów iey Monarchy i zapewnionych Konstytucyą korzyści wszystkim klasom Jego poddanych, nieodzwrotnie czuć ięscze musi, wymaga naczasowej ostrożności i środków obronczych dla państw ościennych, zaczęły w tym względzie osądzono za rzecz niezbędną, ażeby przez pewny przeciąg czasu, korpus wojsk sprzymierzonych zajmował wojskowe posady

w obwodzie granic Francuzkich, z wyraźnem zastrzeżeniem, iż okupacya ta niema bynajmniej nadwierać władztwa Jego Chrześciańskiej Mości i stanu posiadłości niniejszym traktatem uznanego i zatwierdzonego.

Liczba rzeczonych woyska niebędzie wynosiła nad sto pięćdziesiąt tysięcy ludzi. Mocarstwa sprzymierzone mianować będą naczelnego dowódcę tegoż woyska.

Woysko to osadzi warowne miasta *Condé, Valenciennes, Bouchain, Cambrai, Lequesnoy, Maubeuge, Landrecy, Avesnes, Rocroy, Givet i Charlemont, Mézières, Sedan, Montmedy, Thionville, Longwy, Bitsch* i szaniec przedmostowy *Fort-Louis*.

Gdy przeznaczone do tej służby woysko kosztem *Francyi* utrzymywane być musi, zaczęć wszystko, co się pomienionego dotyczy przedmiotu, odrębną warowane będzie konwencyą. Konwencya ta, mająca tę samą moc i ważność, iak gdyby niniejszym traktatem od słowa do słowa obięta była, ustanowi oraz stosunki między woyskiem okupacyjnem a cywilnemi i wojskowemi Władzami krajowemi.

Termin tej wojskowej okupacyi nie ma się rozciągać nad lat pięć. Może ón prędzej ustać, jeżeli, po upłynieniu lat trzech, sprzymierzeni Monarchowie, wzięwszy wspólnie z N. Królem Francuzkim na uwagę stan rzeczy, i zobowiązany interes mocarstw, mianowicie zaś postępy, iakie się do owego czasu pokażą z przywróconego porządku i spokojności we *Francyi*, przekonają się iednomyślnie, iż pobudki, które ich do tego kroku nakłoniły, już ustały. Wszakże iakikolwiek będzie wypadek tej obrady, wszystkie woyskiem sprzymierzonym osadzone warowne miasta i stanowiska, po wyjściu lat pięciu bez dalszej przewłoki ewakuowane i Jego Chrześciańskiej Mci, lub Jego sukcesorom i następcom, wydane zostaną.

Artykuł VI. Woyska obce, nie nale-

żące do korpusu okupacyjnego, ustąpią z kraju Francuzkiego w terminach, artykułem głym przyłączoney do niniejszego traktatu konwencyi militarney, umówionych.

Artykuł VII. We wszystkich krajach, które mocą niniejszego traktatu, lub układów, na zasadzie onegoż, zawrzeć się mających, pod berło innych Monarchów przechodzą, dozwolony być ma mieszkańcom, tak rodakom iako też cudzoziemcom, iakiegokolwiek stanu lub narodu będącym, termin pięcioletni od wymiany zatwierdzeń rachowany, ażeby, zneydując tego potrzebę, własność swą wyprzedzać, i w obranym sobie kraju osieść mogli.

Artykuł VIII. Wszelkie rozporządzenia traktatu Paryzkiego z dnia 30 Maja 1814, tyczące się odstąpionych przez tenże traktat krajów, mają równą ważność względem okręgów, niniejszym traktatem odstąpionych.

Artykuł IX. Gdy wysokie kontraktujące Mocarstwa, po należnem rozważeniu reklamacyow, ugruntowanych na niedopełnieniu 19go i następujących artykułów pokoju Paryzkiego z r. 1814, oraz podpisanych między *Anglią a Francją* dodatkowych artykułów rzeczonego pokoju, pragną większą nadać dzielność rozporządzeniem wzmiankowanemi artykułami obiętym, zaczęć tryb, w celu dostatecznego wspomnianych artykułów dopełnienia, przez obydwie strony zachowywać się mający, dwiema oddzielnymi konwencyami przepisany został. Konwencye te do niniejszego przyłączone traktatu, mają takąż moc i ważność, iak gdyby dosłownie doń wcielone były.

Artykuł X. Wszyscy, w czasie działań nieprzyjacielskich, zabrani ieńcy, tudzież zakładnicy, którzy od iedney lub drugiej strony wziętymi lub danymi być mogli, w najkrótszym, ile być może, terminie, zwróconymi być mają.

To samo rozumi się o ieńcach, przed tra-

ktatem dnia 30. Maia zabranych, iak dalece wydanie ich dotąd ieszcze nie nastąpiło.

Artykuł XI. Traktat Paryzki z dnia 30. Maia 1814. i ostateczny akt Kongressu Wiedeńskiego z dnia 9go Czerwca 1815, względnie wszystkich zawartych w nich rozporządzeń, ktore przez postanowienia niniejszego traktatu żadney niedoznały zmiany, zatwierdzają się i w dzielności utrzymują.

Artykuł XII. Traktat niniejszy, wraz z przyłączonemi doń konwencyami, ma być wspólnie zatwierdzony, a zatwierdzenia w przeciągu dwóch miesięcy, lub jeżeli można prędzey, wymieniane.

W dowód tego, obustronni Pełnomocnicy traktat niniejszy podpisali i pieczęciami herbownemi stwierdzili.

Dan w Paryżu dnia 20. Listopada roku Tysiącznego Ośmsetnego Piętnastego.

Podpisano.

Hardenberg. Humboldt. Richelieu.

Artykuł Dodatkowy.

Gdy wysokie kontraktujące mocarstwa szczerze pragną, trzymać się środków, któremi już na Kongresie Wiedeńskim względem całkowitego i powszechnego zniesienia handlu niewolnikami zajęte były, i także każde z nich, w swoich państwach, swym osadom i poddanym, już wszelkie należenie do tegoż handlu, bez wyjątku zakazały, zaczęły zobowiązujać się na nowo, zjednoczyć swe zabiegi w celu zapewnienia ostatecznego skutku ogłoszonych w deklaracyi dnia 4. Lutego 1815 zasad, oraz umówienia, bez straty czasu, przez swych Posłów przy dworach Londyńskim i Paryżkim, najsukuteczniejszych środków, ażeby ten tak obrzydzony, ustawom przyrodzenia i religii tak iawnie sprzeciwiający się handel, doszczętnie i na zawsze mógł być zniesionym.

Niniejszy dodatkowy artykuł ma tę samą

moc i dzielność, iak gdyby w głównym traktacie dzisiejszey daty co do słowa był umieszczony.

W dowód tego podpisali go Pełnomocnicy i pieczęcie swe herbowne pod nim wycisneli.

(Następują podpisy.)

(Należące do powyższego traktatu Konwencye oddzielne następnie będą umieszczane.)

Jego Królewiczowska Mość, Xiążę *Oranii*, wyjechał zjad do *Petersburga*.

Z Warszawy d. 9. Grudnia.

N. Cesarz i Król raczył udzielić następujące ozdoby Generałom i Oficerom woyska swojego Polskiego: Order orla białego Polskiego Generałom: *Zajączkowskiemu, Dąbrowskiemu, Sierakowskiemu i Wielhorskiemu*; Ozdobę brylantową orderu S. Anny 1. klasy: Generałowi dywizyi Dowódcy gwardyi Królewskiej, Hrabie *Wincentemu Krasieńskiemu*; Order S. Stanisława 1. klasy Generałom dywizyi: *Roźnieckiemu, Izidorowi Krasieńskiemu, Hauke i Chłopickiemu*; Order S. Włodzimierza 3. klasy Generałom brygady: *Rautenstrauchowi, Tułińskiemu, Kurnatowskiemu i Cichockiemu*; Order S. Stanisława 2. klasy Generałom brygady: *Sierawskiemu i Łubińskiemu*; Ozdobę brylantową orderu S. Anny 2. klasy Pułkownikom: *Zymirskiemu, Siemiętkowskiemu, Giełgudowi i Podpułkownikowi Trembickiemu*; Order S. Anny 2. klasy Pułkownikom: *Szymanowskiemu, Szepetyckiemu, Potockiemu (Antoniemu), Suchorzewskiemu i Zdzitowieckiemu*; Order S. Włodzimierza 4. klasy Podpułkownikom: *Szembekowi i Szewerynowi*. — Niemiecy Monarcha raczył także udzielić Kapitanowi *Braun*, z sztabu głównego, order S. Włodzimierza 4. klasy, i Sekretarzowi zbiór woenny *Gautier*, obudwom

przywiązany do Sekretaryatu J. C. Mci W. Xięcia *Konstantego*.

Dnia 6. b. m. z powodu przypadającej uroczystości, orderu damskiego Świętej *Katarzyny*, odprawiło się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*; tego dnia dawał bał JW. Prezes Rządu, *Lanskoj*, na którym znajdowało się liczne grono gości.

Dnia 7. b. m. o godzinie 2giej zpołudnia, woda na *Wiśle* nagle przybrawszy, zerwała w części most od strony *Warszawy*. Właśnie przed samem zerwaniem mostu, skończył przechód na tamtą stronę rzeki, oddział ułanów Rosyjskich. Spodziewać się należy, iż *Wisła* pod *Warszawą* stanie niebawem, ile przy tak tegich mrozach. Według doniesień z *Płocka*, most postawiony tamże na *Wiśle* dla przechodu wojska, został także dnia 29. z. m. od przybranej wody, w części zerwanym.

Na dniu 2. b. m. Panna Wizytatorka zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia, wraz z Panną przełożoną, szpitala Dzieciątka Jezus, i Asystentką, miały szczęście pozyskać audyencyą u N. Państwa; przedstawione były przez JO. Xięcia Jmci *Konstantego Czartoryskiego*. Podany memoriał i w tym wyrażone prośby, nietylko najłaskawiej Monarcha przyjął, ale i przychylić się do uskutecznienia onych obiecać raczył, a wypytując się o stan teraźniejszy szpitala Dzieciątka Jezus, i potrzeby onegoż, opiekę swoją, i wsparcie przyrzec raczył. Wysłane siostry, wracając do swego Zgromadzenia, pocieszyły tak pewną nadzieją, całe Zgromadzenia, i cierpiącą ludzkość, przenosząc im zapewnienie łaskawych Monarchy względów.

Z Wiednia dnia 22. Listopada.

Dnia 18. b. m. w południe zrobiono tu doświadczenie z bateriami racowemi w obecności Arcy-Xięcia *Raynera* i Xięcia *Alberta*, Vice-Prezesa nadwornéj Rady wojennéj Generała jazdy Barona *Stipsicz*, dowo-

dzącego Generała *Feldcaygmaystra* Hrabiego *Gyulay*, i wielkiej liczby Generalów i Oficerów sztabowych. P. *Augustyn*, Maior generalnego sztabu kwatremistrzowskiego, czynił to doświadczenie; lubo ono nie innego okazać nie miało, iak że takowe dzieła w wojnie rozmaitemi sposobami użyte być mogą, skoro według projektowanych popraw zrobionemi zostaną, przecież dziwiono się powszechnie, iż w czasie tak krótkim doprowadzono je do takiego stopnia użytku. Arcy-Xiażę *Rayner*, Xiażę *Albert* i wszyscy Generalowie raszyli po wykonanych obrotach dać pochwałę i okazać ukontentowanie swoje zatrudnionemu kierowaniem tego przedmiotu Maiorowi i artylerzystom.

N. Cesarzowa *Marya Ludwika* przysłała dla potrzebnych wojskowych, używających kąpieli w wojskowej łaźni *Baden* 500 Zr. na ręce Hrabiego *Dytrychsztayna*.

Małżonka *Murata* jest bardzo smutna, tak z powodu nie szczęśliwego losu swego męża, iako też z utraty okrętu jego, na którym, iak mówią, wielkie skarby znajdować się miały. Włożyła ona żałobę po śmierci męża swojego, i w prywatnej kaplicy w *Haimburgu* kazała odprawić żałobne nabożeństwo, na którem ona, dzieci iey i wszyscy służący byli.

Pani *Bacciochi* rozpaczala mocno z powodu śmierci *Murata*, o której dowiedziała się będąc u swojej siostry w *Haimburgu*.

Dnia 2. Grudnia.

Zwyższych względów zaniechane być ma śledztwo przeciw Pani *Murat* i iey stronnikom; słychać także, iż wszystkie odkryte tajemnice w wiecznej niepamięci pograżone zostaną.

Wiść niesie, iż W. Xiażę *Toskański* wniedzie w związki małżeńskie z pewną Xiężniczką Niemiecką. Inna wiść żeni naszego Następcę tronu z Xiężniczką *Amalią* Saską, córką Xięcia *Maxymiliana*. Jeszcze inna

wieść wydać córkę *Lucyana Bonapartego* za Xięcia *Gabriela*, bratunka Kardynała tego nazwiska.

Dnia 8. t. m. miał Król *Emanuel IV.* długą rozmowę z Jego Świątobliwością.

Król Sardyński towarzyszyć będzie Cesarzowi Austriackiemu do *Rzymu*.

Lud starozakonny w *Rzymie* ofiarował *Papieżowi* zaliczyć 100,000 tal. na wypłacenie zaległych pensyi. Podskarbi Apostolski podziękował mu w imieniu Jego Świątobliwości zapewniając o protekcyi *Papieżkiej*.

Z Wenecyi dnia 16. Listopada.

Pomimo grubey mgły, wypłynął był jednak J. C. K. Mość d. 13. b. m. na morze dla zwiedzenia *Chioggii*, i okolic koło brzegów aż do *Palestryny*, i dostania się potem z tamąd do *Murazzi* i *Malamocco*, odległych 2. mile Niemieckie od *Wenecyi*. Wszędzie oglądał N. Pan wielkie roboty, przedsięwzięte na owych miejscach dla bezpieczeństwa i korzyści głównego miasta *Wenecyi*, a dowodami Monarszcy troskliwości i dobroci swojej napełnił okolicę taką radością, iaką *Wenecya* codziennie bardziej wynurza.

N. Pan odpłynął był o godzinie 5tej zrana i dopiero ku wieczorowi do *Wenecyi* powrócił.

Dla dżdżystey pory d. 14. b. m. musiał przeznaczony na ten dzień festyn ludu być odłożonym.

Tegoż dnia odwiedził Monarcha Liceum Konwikt, oglądał z wielką uwagą położenie i wewnętrzne urządzenie iego, i oświadczył przytem Przełożonemu tego instytutu Xiędzu *Traversi*, w pełnych łaskawości wyrazach ukontentowanie swoje ze wzrostu onegoż.

N. Cesarzowa była dnia tegoż z Braćmi swoimi Arcy Xięciem *Modeńskim*, i z Arcy Xiężętami *Ferdynandem* i *Maxymilianem* w *Mestre*, dla powitania Arcy-Xiężęcy *Ma-*

ryi Beatrix, Matki swojej, przejeżdżającej tamtędy.

Jéy Królewicowska Wysokość opuściła *Wiedeń* dnia 4. b. m., a 14. o południu do *Mestre*. Municypalność tego miasta, C. K. Generał *Mayer* z oddziałem jazdy, udali się byli na przeciw Jéy Królewicowskiej Wysokości dla przyjęcia oneyże. W *Mestre* wysiadła Arcy-Xiężna u Podestę Pana *Valier*. W godzinę potem nadiechała Cesarzowa Jeymość z pomienionymi trzema Arcy-Xiężętami. Po dwóch godzinach puściła się Arcy-Xiężna Jeymość w dalszą podróż do *Padwy*, a N. Cesarzowa ziadłszy śniadanie z Arcy-Xiężętami Braćmi swoimi, powróciła z nimi do *Wenecyi*.

Wiadomości z Włoch.

Król Neapolitański, chociaż wzbraniał się dawać Oycu Świętemu daniny białego konia, podarował mu jednak piękny cug ośmiu siwych koni.

Na przełożenie wielu Biskupów, zezwolił *Ferdynand IV.*, aby weszli, aż do dalszych postanowień, w wykonanie władzy duchowney, i wykraczających duchownych, karami kanonicznemi, i zamknięciem na kilka miesięcy, karać mocni byli, świadczący zaś niezrządnego życia, gdyby środki kościelne nie niepomogły, mają być przez nich Władzom cywilnym, dla wykonania prawa, odsyłani. Zapobieżono wszelkim nadużyciom w kościele, a ubiór duchownych, ma ulegać surowemu dozorowi. Biskupi mają doposić Arcy-Biskupom o duchownych nieobecnych w dycezyach, aby ci wymierzali kary na przesiadujących w stolicy, noszących się nieprzyстойnie, i naganne prowadzących życie.

Do *Medyolanu* przybyła Xiężna *Smoleńska*, małżonka pamiętnego Wodza, Xięcia *Kutuzowa-Smoleńskiego*. W towarzystwie iey znajduje się córka Generała *Chytrowa*, Posła Rossyjskiego w *Florencyi*.

Król Neapolitański ofiarował *Maryi* Pannie w *Monte Leone*, dyamentowy naszyjnik i drogą ozdobę orderową *Joachima Murat*.

Z Paryża dnia 1. Grudnia.

Król Jmć na miejsce zniszczonego głównego sztabu gwardyi narodowej, ustanowił pod kierunkiem i przewodem Xięcia *Monsieur*, Kommissyą z trzech generalnych Inspektorów i jednego Sekretarza złożoną. Generalnymi Inspektorami mianowani są Hrabowie *Bruges*, *Juliusz de Polignac* i *Kawaler Allent*.

Militarne osadzenie stolicy obcami wojskami ustało już, a pierwsza dywizya wojskowa odbywa służbę od dnia 28. Listopada. Niektóre tylko zewnętrzne posterunki, osadzone są wojskiem Angielskiem, w skutek poprzedniczego ułożenia się z Xięciem *Wellingtonem*. Jest mniemanie, iż wszystkie znajdujące się w *Paryżu* obce wojska opuszczą miasto około 15. t. m.

Morderca Generała *La Garde* w *Nismes* ścigany jest listami gończemi. Nazywa się *Boissin*, jest grenadyerem w gwardyi narodowej w *Nismes*, 45. lat stary, oberwał leki szramę na twarzy podczas rozruchu i t. d. Za jego głowę wyznaczono 3000. franków.

Późniejsze wiadomości z dnia 22. donoszą, iż zaburzenia w *Nismes* wciąż trwają, tylko że niewybuchły na nowo w płomieniu. Gwardya narodowa nie chce się dać rozbroić. Wysłana przeciwko niej legia ożywiona jest dobrym duchem. Dnia 19. nieodważyli się Protestanci otworzyć kościołów, chociaż Xiążę *Angoulême* przed swym odjazdem rozkazał, ażeby im do wykonywania obrzędów religijnych pomoc była dana.

Król zaszczycił Xięcia *Wellingtona* orderem *S. Duchu*. Także wieś *Grosbois* (która należała dawniej do Marszałka *Berthier*) przeznaczają dla niego.

Pan Blacas powraca do *Paryża*.

Xiążę *Metternich* wyjechał wczoraj do *Medyolanu*.

Sześciu Generalów Poruczników i 18tu Marszałków obozowych zaprowadzono do Opactwa. Przy aresztowanym temi dniami Generale *Baliard*, znaleziono ważne papiery, które wielu wojskowych w sidła uwikłały.

Wyjeżdża ztąd wielu Artystów dramatycznych do *Perersburga* i do *Warszawy*.

Hanoweranie weszli znowu do *Paryża*; około *Paryża* zbiera się liczne wojsko Pruskie. Królewsko-Pruski sztab główny wyruszył ztąd do *Niemiec*.

Jest mniemanie, iż dnia 4. t. m. proces Marszałka *Ney* na jednem posiedzeniu rozstrzygniętym zostanie.

Wszystkie tutejsze dzienniki przestrzegają najgłębsze milczenie względem Pana *Lavallette*. Appelował on jeszcze dnia 23. Listopada. Żona jego utraciła w tych dniach dziecko, które dopiero przed trzema miesiącami na świat wydała.

Ze Stambułu dnia 25. Października.

Dnia 19. b. m. nowy Pruski Posel, *Baron Senft-Pilsach*, kazał przy zwykłej ceremonii uwiadomić Portę o swem przybyciu, przy której to sposobności do tych czas sprawujący interessa, Pan *Boscowicz* podał swoje odwołanie Ministrowi *Reys Effendy*. Na zaiutrz przybył Francuzki gabinetowy goniec przez *Bukarést*, z pismami urzędowemi do Pana *Deval*, polecającemi mu tymczasowe sprawowanie interesów przy tutejszym Francuzkim Pośle a oraz odwołanie Pana *Ruffin* potwierdzającemi. Mniemają, iż Porta będzie czekać przybycia Francuzkiego Posła Margrabiego *de la Riviere*, aby mogła wejść z *Francyą* w bezpośrednie układy. Pan *Ruffin* przeniósł się z domu Poselskiego do prywatnego mieszkania. Przed wchodem do domu Poselskiego zawieszono herb Króla Francuzkiego.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego

Nr. 100.

Z Frankfortu d. 5. Grudnia.

Dnia 4. wyjechał Arcy Xiążę Karol z swym Generał-Adjutanten, Hrabią Grunne, z *Moguncji* do *Wiednia*, i powierzył naczelne dowództwo Polnemu Marszałkowi Porucznikowi *Strauch*.

Chcą wiedzieć, że *Innviertel* i *Salzburg* pozostanie przy *Bawaryi*, a *Austria* inne dostanie wynagrodzenie.

Już od dnia 2. t. m. spodziewany tu był Xiążę *Blicher*.

Wirtembergia i *Badena* nieprzystąpiły jeszcze urzędownie do związku.

Z Holsztynu d. 10. Listopada.

Do *Kiel* zawinął przed kilkoma dniami okręt kupiecki, który był przeznaczonym do przewiezienia *Napoleona* do *Ameryki*. *) Tak się rzecz ma: Kapitan ieden Francuzki,

*) Przytaczamy tu co *Amerykańskie* gazety dawniej w tej mierze pisały „*Los Bonaparte*go bardzo obchodzi *Amerykę* północną. Namysłano się nad miyscni przyszłego dla niego pobytu, i z niecierpliwością oczekiwano jego tam przybycia. Wpółurzędowa gazeta, *National-Intelligenter*, tak się tłumaczy: „Jeżeli *Bonaparte* nie wpadł w ręce czuwających na niego krążących statków *Angielskich*, tedy sławny ten człowiek znajdzie się już w bliskości brzegów naszej ziemi, która dla niego i jego towarzyszy, równie jak dla tyłu innych, służyć będzie za schronienie od ich prześladowców na starym lądzie” „Jakże się ci *Ichmościowie* zadziwią — (dodatek *Kułyer Londyński*) — kiedy się dowiedzą, gdzie ich bohater resztę dni swoich przepędzać będzie.”

który się ożenił z córką młynarza w *Holsztynie*, a za powrotem *Napoleona* służył w *Burdegali* pod rozkazami Generała *Clauzel*, umyślił ratować na rzeczonym okręcie *Bonaparte*go, gdy się tenże w *Rocheport* znajdował. Tym końcem kazał kilka fas wewnątrz materacami wyłożyć, ażeby w razie potrzeby ukrył w nich *Bonaparte*go, *Sawarego* i *Bertranda*. Miał on już wszelkie potrzeby na okręcie; który zamiast do *Kiel*, skoroby się dostał był na otwarte morze, popłynąć miał do *Nowego Yorku*; tymczasem układ ten niecierpliwością *Napoleona* i ujęciem go, zniweczonym został. Okręt ten przyplynał teraz do *Kiel*, gdzie wybite fasy i t. d. widzieć można.

Generał z wyspy *Hayti*, który z licznym pachołstwem przybył w miesiącu *Wrześniu* do *Hamburga*, gdzie przy świetnych obietnicach zaciągnąć miał wielu rzemieślników i kunsztmistrzów, nie został uznany od *Senatu Hamburgskiego* jako *Konsul Generalny*, a to przez szacunek dla *Ludwika XVIII*. Zdać się on być dosyć wykształconym człowiekiem, i mówi dobrze po *Francuzku*.

DONIESIENIE.

Urządzenie wyższej Zwierzchności stanowiącej, ażeby w processach nietylko stempel wpisowy dawnej zwyczajny, ale i stempel szacunkowy był przed wprowadzeniem sprawy składany, skłoniło mnie do napisania o tem *Prześwietney Publiczności*, i nim pojedyn ze podochodzą listy, iż przyspieszenie wprowadzenia Spraw na opłacie czyli złożeniu tego stempła zachacza się. Kro więc swą sprawę zechce mieć przyspieszoną, raczy lub

stemple w naturze, lub pieniądze na nie nadesłać.
Poznań dnia 12. Grudnia 1815.

Ogrodowicz,
Patron przy Trybunale,

Doniesienie. W celu zniweczenia fałszywie rozniesionej wiadomości, iakobym zaprzestał prowadzonego dotąd handlu zbożem wodą, lecz innym poświęcić się interessom, donoszę ninieyszem moim przyjaciółom handlowym, iako też wysokim Państwu i urzędnikom, iż nietylko rzeczony zwyz handel zbożem iak dotąd kontynuuję, ale oraz że prócz tego założyłem handel sukna i bielizny stołowej i dostać u mnie można sukien w najgustowniejszych kolorach w pierwszym i ostatnim gatunku, niemniej obrusów, serwet, ręczników w tle adamaszkowym i cwyłiszków, garniturów, na kopy i łokciami, serwet do kawy w różnych gatunkach w tle adamaszkowym i pół-iedwabnych najlepszego gatunku, a to za naysłuszniesze ceny.

Sklep mój do tego handlu nie jest ieszcze ukończony i dopiero może na nowy Rok będzie mógł być otwartym, dla tego zniewolony iestem upraszać Szanowną Publiczność, aby mnie odwiedzeniem swém w pomieszkaniu mem pod liczbą 387. na Garbarach tymczasowo zaszczycać raczyła, gdzie nayskorszą i nayrzetelnieszą przyrzekam posługę; także przez ciąg następującego iarmarku mieć będę w rynku taszę z temi nowemi gustownemi towarami.

J. Caro.

Doniesienie. Świeży płynny Rawiar dostał w tych dniach
St. Potwelski.

Doniesienie. Świeże ostrzygi przybyli do handlu
Starszego Gumprechta.

Uwiedomienie. JW. Łukasz Łodzia, z Bina Bniński, bywszy Sędzia Poznański i Poseł na Sejm walny Warszawski, Marszałek Nowogród-Wołyński, orderów orła białego i S. S. Kawaler, w roku 1791 W. Woyciechowi Łukomskiemu, a w roku 1792 W. Bartłomiejowi Łukomskiemu, braciom rodzonym, pierwszemu na 100,000 Złot. pols., a drugiemu na 179,000 Złot. pols. rewera na siebie popodisywał, nawzajem zaś ciż bracia, rodzeni WW. Łukomscy, własnoręcznie zapewnili, iż takowych summ nigdy JW. Łukaszowi Bnińskiemu niepożyczali, i upominać się o to żadnego prawa, ani ich sukcesorowie niemają, gdyż tylko dla ostentacyi w swych interessach takowe rewera nyzskali, zeznają; gdy zaś W. Woyciech Łukomski

zeznaie, że skrypt iemu dany już dawno zwrócił JW. Bnińskiemu, a W. Bartłomiej Łukomski w roku 1802 własnoręcznie przyznaie, iż skrypt iemu dany zgubił, i od pretensyi, że żadney niema tymże piśmie, zabezpiecza, przeto gdzieby się takowe rewera znaydowały, że żadnego waloru ani znaczenia niemają, ninieyszem się zawiadamia.

WEZWANIE.

Kommissarz upadłości Jakoba Hirsza
Goldschmidta.

Ustanowionym będąc Kommissarzem massy Starozakonnego Jakoba Hirsza Goldschmidta, z przyczyny czasow krytycznych upadłego, i wezwawszy na mocy podanego Bilansu wszystkich w nim umieszczonych wierzycieli, wzywa ninieyszym wszystkich niewiadomych, aby dnia 30. Stycznia 1816 roku popołudniu o godzinie 3. na Wronieckiej ulicy Nro. 298 stawili się, i wespółnie z innemi wierzycielami tymczasowych obrali Syndyków.

Poznań dnia 27. Listopada 1815.

(podpisano) Lewiński.

Uwiedomienie. Parobek z Rumionka, wzrostu średniego, czarno zarasta, wasy czarne, podstrzyżone, oczy czarne, zawsze blade, twarz okrągła, tłusta, lat ma koło 50.; ubior jego kamzela płocienna gruba, pas czarny kamelowy już stary, wyjechał do Poznania i wziął z sobą parę koni kasztanowatych; ieden koń miał giazdę małą na czole; i z temi uciekł. Gdzieby się taki człowiek znalazł, upraszam, aby był przytrzymany i do Jankowic odesłany.

List gończy.

Gdy się z zeznania Inkułpata Walentego Mroki okazało, iż Kaźmierz Musielak, który na ostatku w wsi Chociczy wielkiej za fornała służył, różne popełnił kradzieże, tudzież że Andrzej Kroliczak, o kradzież wołów w wsi Wiehowie iest podeyrzany, którzy to obwinieni atoli z pobytu swego terazniejszego nie są wiadomi, i wysłedzionemi byćz niemogli; wzywamy przeto wszelkie Władze, tak Cywilne iako i Wojskowe, aby na tychże, iako ludzi szkodliwych w społeczności, podług niżej wyszczególnionego opisu, pilne oko mieć, onychże w razie spostrzeżenia natychmiast arestować i do więzienia tuteyszego pod bezpieczną strażą dostawić raczyły.

Rysopis tych iest następujący:

1) Kaźmierz Musielak iest wzrostu miernego, sytuacyi szczupłej, twarzy okrągłej, oczu szarych,

nosa krótkiego, włosów brudno-blond, cery bladej bez wąsów, stary około lat 40

2) Andrzej Króliczak jest wzrostu wysokiego, sytuacji mężnej, dziubaty, włosów złotych, oczów szarych, nosa krótkiego, wąsów golonych, ma lat przeszło 40.

Pyzdry dnia 15. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczy
Obwodu Pyzdrowskiego.

K a u l f u s.

L I S T G O Ń C Z Y.

Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Pyzdrowskiego rekwiruje wszelkie stanowne władze wojskowe i cywilne, niemniej prywatne osoby, przy zapewnieniu o wzajemności, aby na Wojciecha Nowackiego i Marcina Budę, w dniu dzisiejszym z tutejszego więzienia zbiegłych, o napaść ludzi na publicznej drodze i o rabunek obwinionych, poniżej opisanych, baczną uwagę mając, rychło poimawszy, do rekwirującego Sądu pod ścisłą strażą dostawić kazali raczyły.

1) Wojciech Nowacki ma twarz okrągłą, nieco piegowaną, brwi i włosy blond, niskie czoło, nos krótki, oczy niebieskie, wzrost średni; jest rodem z wsi Wszemborze z pod Pyzdr, liczy sobie 21 lat; miał na sobie przy ucieczce spencerek zielony, korzuchem podszyty, spodnie płócienne, bóty i okrągły kapelusz.

2) Marcin Buda ma twarz okrągłą, brwie i włosy czarne, czoło niskie, nos mierny; liczy sobie 23 lat, jest rodem z wsi Kołaczkowa pod Pyzdrami położony; miał na sobie przy ucieczce kamizelę białą wełniakową, spodnie płócienne, bóty i kapelusz okrągły.

Pyzdry dnia 6. Grudnia 1815.

*Thomaszczyk, v. C.
Reich.*

L i s t g o Ń c z y.

Mateusz Stankiewicz, z professyi strycharz, chłop, lat czterdzieści liczący, rodem z wsi Siemianin Powiatu Ostrzeszowskiego, ostatnie jego zamieszkanie w wsi Wrotczy, Powiecie Odolanowskim, o różne kradzieże obwiniony, do Sądu podpisanego d. d. 17. m. i. r. b. pod strażą dostawiony, wzrostu pomiernego, figury prostey, rąk i nóg zdrowych, włosów na głowie żółtawych, krótkich i rzadkich, brwiów nieco ciemnych, wąsów brody i piesaków zgolonych żółtawo rzadko porastających, oczów niebieskich, nosa małego, twarzy pociągłej chudej i cokolwiek ospowatej, ponuro wygląda, i przewlekłe wymawia. Odzież

jego w czasie aresztu: na głowie czapka lisia stara z spuszczanymi uszami, oponczą czyli płaszcz granatowy, na szyi chustka biała zabrudzona, kaftanik spodem, spodnie parciane, bóty dobre chłopskie, nieco już przechodzone. Zbrodniarz ten wraz z współnikiem swym, Michałem Laskowskim, alias Moskałem, którego opis oddzielnie podany będzie, dnia 19. m. t. na transport do Pyzdr oddany, w dniu 22. t. m. pod strażą z Pleszewa w łańcuchkach transportowany, pod wsią Zerniki milę od Pyzdr w Powiecie Pyzdrowskim zbiegł, a lubo zbiegowie ci przez transportujących ścigani byli, przecież bezskutecznie, tylko płaszcz z Mateusza Stankiewicza otrzymali. Gdy na schwytaniu tych zbrodniarzy wiele zależy, Sąd podpisany wzywa wszelkie Cywilne i Wojskowe Władze, aby pilne na nich dały baczenie, a po ujęciu onych wprost do Sądu naszego, w mieście Ostrowie Niemieckim posiedzenie swe mającego, pod strażą transportować kazali.

Ostrów dnia 26. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Prostey
Powiatu Odolanowskiego.

Chmielewski, Podsek.

Morawski, Pisarz

L i s t g o Ń c z y.

Gdy nieiaki Jaśko Sołtysiak, inaczej Swiniareczek, vel Owczareczek nazywający się, nigdzie statego dla siebie nie mający mieszkania, i tylko w okolicy Gniezna tułający się, przez zbrodniarza Wojciecha Owczarczaka tu w więzieniu siedzącego do kradzieży powołanym został, zatem Sąd swój wzywa wszelkie Władze tak cywilne iako i wojskowe, aby na tegoż Jaśka Sołtysiaka, inaczej Swiniareczka, iako człowieka szkodliwego społeczności, pilne oko mieć, a w przypadku dostreżenia go, natychmiast aresztować i do więzienia tutejszego pod strażą dostawić zaleceły.

Opis jego jest następujący:

Jaśko Sołtysiak, inaczej Swiniareczek, vel Owczareczek, jest wzrostu miernego, sytuacji mężnej, ma lat około 40, włosów czarnych, oczu niebieskich, twarzy okrągło-pucołowatej, czarno zarastającej, wąsów podobnie czarnych, nosa miernego kończatego, chodzi nacyjęściej w płaszcz żołnierskim z białego sukna zrobionym i białym płótnem grubym podszytym, w szpancerku granatowym sukienym i białym multanem podbitym z żółtymi guzikami metalowemi, w kamizelce starej z zielonego sukna, w spodniach płóciennych białych, bótach starych ordynaryjnych,

na głowie nosi największy kapelusz modny z wysokim dnem, na szyi nosi chustkę białą kartunową starą.

Pyzdry dnia 24. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczyj
Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.
Reich.

L i s t g o Ń c z y.

Gdy w dniu dzisiejszym około godziny grey zrana dwaj inkułpaci, Jozef Stachowski i Walenty Małkowski, dla popełnionych kradzieży w tutejszym więzieniu osadzani, z których ostatni na fundamencie zapadłego w sądzie niniejszym w dniu 23. Września r. b. wyroku na ośmiomiesięczne więzienie skazanym był, z pod strażi i winy żołnierza, gdy do rzeki po wodę posłanymi zostali uciekli; a na poymaniu tyebże nam wiele zależy, wzywamy przeto wszelkie władze, tak wojskowe iako i cywilne, oraz Dominia i prywatne osoby, aby na przypadek ich zoczenia przytrzymać, i pod mocną strażą do tutejszego więzienia dostawić raczyli.

Jozef Stachowski jest średniego wzrostu, ma włosy i brwie czarne, pociągłą twarz, nosa małego, oczy niebieskie, czoło niskie, ma lat około 29 i z Czernieciwa rodem, był odziany surdudem z granatowego sukna, miał spodnie płócienne i podarte bity, na szyi miał chustkę czarną iedwabną, a na głowie czarną iedwabną szlafmycę.

Walenty Małkowski jest wysokiego wzrostu, włosy i brwie blond, twarzy pociągłej chuderławey, oczów niebieskich, czoła wysokiego, narasta blond, liczący sobie lat 32, rodem z Wiedomia pod Czerniejewem, miał na sobie kittel ordynaryiny, sukmanę niebieską, spodnie płócienne, na głowie kapelusz stary okrągły.

Pyzdry dnia 1. Grudnia 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczyj
Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.
Reich.

L i s t g o Ń c z y.

Gdy nieiaka Maryanna Meduza, alias Młynarzka, o różne kradzieże obwiniona, z więzienia tutejszego dla choroby w roku 1808 wypuszczona, w mieście Miłostawie mieszkając, zamtąd bez wiedzy Sądu oddaliła się, i na teraz z pobytu swego nie jest wiadoma, zatem Sąd swój wzywa wszelkie Władze tak cywilne iako i wojskowe, iżby na tę Maryannę Meduzę alias Młynarzonkę, podług niżej wyszczególnionego opisu pilnie śledzić, a w przypadku spostrzeżenia natychmiast aresztować, i pod pewną strażą do więzienia tutejszego dostawić i nakazać raczyli.

Maryanna Meduza, alias Młynarzka, jest wzrostu małego, twarzy gładkiej bladej, po teyże małąca dosyć duże brodawki, oczów jasnych i włosów takich, ma lat około 30, nosi na sobie spodnik biały płócienny, fartuch biały z kolniskiego płótna, kaftanik sycowy pstry, chustkę bawełnicową na szyi pstrego koloru, chustkę na głowie bawełnicową modrą, kapkę na głowie białą, i trzewiki rzemienne ordynaryjne.

Pyzdry dnia 21. Listopada 1815.

Królewsko-Pruski Sąd Policyi Poprawczyj
Obwodu Pyzdrskiego.

K a u l f u s.
Reich.

Wezwanie. Służąca, idąc od iubilera *Burg-harda* z łańcuszkiem złotym w groszek, trzyłokcie długi, z zameczkiem, przypadkiem go zgubiła. Kto go znalazł, lub o nim się dowie, niech da znać do tegoż iubilera w rynku mieszkającego, za co przyzwolą nagrodę odbierze.

w Poznaniu dnia 15. Grudnia 1815.

Srednie ceny zboża w Wroclawiu

od dnia 9. Grudnia w nominalncy monetcy:
Pszenica 5 tall 7 troiakow. Żyto 3 tall. 21 troi.
Jęczmień 3 tall.—troi. Owies 2 tall. 13 troiakow.

Cena zboża w Poznaniu roku 1815.

Dnia 15. Grudnia 1815. płać korzec tutejszy a garcy 32.

Pszenicy.		Zyta.		Jęczmienia.		Owsa.		Taterki.		Grochu.		Prosa.		Kartoffi.	
zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
23	—	15	15	11	—	8	—	11	—	—	—	—	—	—	—
24	—	16	—	11	15	8	15	11	20	—	—	—	—	—	—